

Arrest

nr. 167 010 van 29 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 4 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2016.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2016 waarbij de beschikking van 25 februari 2016 wordt ingetrokken.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die loco advocaat T. VAN GESTEL verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Irakese nationaliteit te hebben en soenniet te zijn. U was woonachtig in de Al-Bayaa wijk te Bagdad.

U verklaarde geboren te zijn op 8 januari 1991 in Faris al-Arabi (of Amariad Al-Fallujah) in de provincie Anbar en daar gewoond te hebben tot 2006. U verliet Faris al-Arabi in 2006 omwille van het sektarische

geweld en verhuisde naar Syrië. In 2009 keerde u terug naar Faris al-Arabi. U verbleef daar toen een maand en verhuisde vervolgens met uw familie naar de al-Bayaa wijk in Bagdad.

U verklaarde dat er op 13 juli 2015 een aanslag werd gepleegd in de overwegend sjiitische al-Bayaa wijk, aan het Ayad café. U was op het moment van de aanslag in uw kapperszaak. De aanslag eiste een tol van 27 doden en ongeveer 50 gewonden. Twee weken na de aanslag voerden sjiitische milities represailles uit in uw wijk omwille van de aanslag. Er werden tijdens de periode van de represailles door de milities elke dag 3 à 4 slachtoffers gemaakt onder de soennieten in de wijk. Deze situatie duurde 3 tot 4 dagen. Op 16 augustus 2015 kreeg u telefoon van uw vriend Thamin. Hij woonde dicht bij de ontmoetingsplaats van de milities en zou een lijst met namen van soennieten hebben gezien die de milities bij zich hadden. Op deze lijst stonden enkel namen van soennieten en hij dacht dat uw naam er misschien ook zou opstaan. Hij waarschuwde u hiervoor en raadde u aan om uw huis en wijk te verlaten. U verliet hierna uw huis en verbleef twee weken bij een vriend in de al-Mansour wijk in Bagdad. U vertrok uit Irak op 3 september 2015. Na uw vertrek verhuisden uw ouders begin oktober 2015 naar de soennitische al-Ameriyah wijk in Bagdad, waar ze momenteel nog steeds wonen. Uw broer Murtada verblijft momenteel in Koerdistan.

U verliet Irak met het vliegtuig op 3 september 2015 en reisde via de luchthaven van Bagdad naar Turkije. U verbleef ongeveer 16 dagen in Turkije en nam toen de boot naar Griekenland waar u op 20 september 2015 aankwam. Op 22 september 2015 zette u uw reisweg verder over land vanuit Griekenland en reisde u onder andere door Macedonië en Servië om op 28 september 2015 in België aan te komen. U diende uw asielaanvraag in België in op 2 oktober 2015.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw rijbewijs, uw paspoort en uw kieskaart.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een gegronde vrees voor persoonlijke en systematische vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U vreest een terugkeer naar Irak omdat u het slachtoffer zou kunnen worden van een wraakactie door sjiitische milities als het gevolg van een aanslag die op 13 juli 2015 werd gepleegd in de al-Bayaa wijk. Deze wraakactie was gericht op de soennitische bevolking in de wijk. Omwille van uw afkomst uit de provincie al-Anbar en het feit dat u soenniet bent, vreest u van deze actie het slachtoffer te worden.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u, toen u in de al-Bayaa wijk in Bagdad woonde, zowel voor als na de aanslag op 13 juli 2015 nooit persoonlijk bedreigd bent geweest door de milities (CGVS, pg. 19). Hoewel u zei dat u in Bagdad aanvankelijk problemen had omdat uw (vorige) identiteitsdocumenten in de provincie al-Anbar werden uitgereikt en u vreesde dat dit bij identiteitscontroles aan checkpoints problemen zou opleveren, gaf u eveneens aan dat u eigenlijk nooit persoonlijk problemen hebt gekend bij dergelijke controles (CGVS, pg. 14). Het enige element dat u aanhaalt om te stellen dat u eventueel persoonlijk geïdende zou kunnen worden door sjiitische milities, is een telefoongesprek op 16 augustus 2015 met een vriend die een lijst zou hebben gezien van de milities waar 'soennitische namen op stonden' (CGVS, pg. 18). Uw naam zelf heeft hij niet gezien, hij vermoedde dit enkel (CGVS, pg. 18). Bovendien maakt het feit dat er nooit milities bij uw familie thuis langs geweest zijn in de al-Bayaa wijk in de periode na de aanslag – van 13 juli 2015 tot begin oktober 2015 – het weinig waarschijnlijk dat uw naam effectief op een dergelijke lijst stond (CGVS, pg. 19). Verder weet u ook niet welke militie het is die u zoekt. U 'denkt' dat het Asaïb Ahl al-Haq is, maar ook hierover heeft u geen zekerheid (CGVS, pg. 18). Het Commissariaat-generaal moet dan ook vaststellen dat er geen enkele concrete aanwijzing is dat u momenteel geïdende zou worden aangezien u niet weet welke militie u zoekt, het weinig waarschijnlijk is dat u op die lijst stond aangezien men u nooit bij u thuis is komen zoeken en er geen aanwijzingen zijn dat men u na uw vertrek uit het land nog zou hebben gezocht. U kunt aldus niet aannemelijk kunnen maken dat u bij terugkeer naar Irak geïdende zou worden in het kader van een wraakactie door sjiitische milities naar aanleiding van de aanslag in juli 2015. Evenmin zijn er concrete aanwijzingen dat u louter omwille van het feit dat u soenniet bent en afkomstig bent uit al-Anbar persoonlijk geïdende zou worden door sjiitische milities.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat uw ouders in oktober 2015 uit voorzorg naar de soennitische al-Ameriyah wijk te Bagdad verhuisden en dat ze daar geen problemen hebben gekend (CGVS, pg. 4 & 21). Toen u werd gevraagd naar mogelijke problemen in de al-Ameriyah wijk te Bagdad verwees u enkel naar de algemene veiligheidssituatie in Irak en Bagdad, al voegde u er aan toe dat de situatie in al-Ameriyah voor soennieten 'beter' is dan elders. U geeft zelf aan dat de sjiitische milities niet in deze wijk kunnen komen omdat het een 'regio is die beter beschermd is dan andere en het dichtbij de luchthaven is' (CGVS, pg. 21). U vertelde ook dat de wijk beschermd wordt door het leger (CGVS, pg. 21). Aangezien uw familie na de aanslag op 13 juli 2015 zowel in de al-Bayaa wijk als de al-Ameriyah

wijk nooit concrete problemen gekend heeft, wijst het er allerm minst op dat u bij een eventuele terugkeer naar de woning van uw ouders in de soennitische al-Ameriyah wijk in Bagdad gevisieerd zou worden. De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw identiteitskaart, uw rijbewijs, uw paspoort en uw kieskaart bevestigen enkel uw identiteit en uw herkomst uit Bagdad, die in deze beslissing niet wordt betwist.

Gelet op dit alles is het niet aannemelijk dat er op heden in Irak in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak (u verklaarde sinds 2009 in Bagdad te wonen, blijkens de door u voorgelegde identiteitsdocumenten bent u ook in Bagdad geregistreerd), dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op

zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Verzoeker betoogt dat zijn vriend Thamin de lijst weldegelijk zag en met zekerheid kon stellen dat verzoekers naam op de lijst stond.

Verzoeker kan niet terugkeren naar zijn ouders omdat de milities hem daar ook wel zullen vinden. Verder is het niet juist dat de wijk waar zij wonen veilig is. Dit wordt bevestigd door de "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014.

2.1.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Dat hij in Bagdad woonde, wordt door verweerder niet betwist. Dat de situatie er gevaarlijk is, blijkt uit de bestreden beslissing zelf. Verzoeker citeert uit deze beslissing.

Verzoeker is bovendien soenniet en behoort daardoor tot een bevolkingsgroep die volgens het CGVS extra risico loopt.

Uit het voormelde rapport van UNHCR blijkt dat er in Bagdad het meeste willekeurig geweld plaatsvindt en dat er grote problemen zijn met de gezondheidszorg en de voedselbedeling. Volgens verzoeker stelt

het CGVS ten onrechte dat het UNHCR nergens in het rapport adviseert om aan Irakezen een complementaire vorm van bescherming aan te bieden.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.2. Omtrent de door verzoeker aangevoerde, concrete vrees voor vervolging door sjiitische milities, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wat volgt:

“Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u, toen u in de al-Bayaa wijk in Bagdad woonde, zowel voor als na de aanslag op 13 juli 2015 nooit persoonlijk bedreigd bent geweest door de milities (CGVS, pg. 19). Hoewel u zei dat u in Bagdad aanvankelijk problemen had omdat uw (vorige) identiteitsdocumenten in de provincie al-Anbar werden uitgereikt en u vreesde dat dit bij identiteitscontroles aan checkpoints problemen zou opleveren, gaf u eveneens aan dat u eigenlijk nooit persoonlijk problemen hebt gekend bij dergelijke controles (CGVS, pg. 14). Het enige element dat u aanhaalt om te stellen dat u eventueel persoonlijk geïdende zou kunnen worden door sjiitische milities, is een telefoongesprek op 16 augustus 2015 met een vriend die een lijst zou hebben gezien van de milities waar ‘soennitische namen op stonden’ (CGVS, pg. 18). Uw naam zelf heeft hij niet gezien, hij vermoedde dit enkel (CGVS, pg. 18). Bovendien maakt het feit dat er nooit milities bij uw familie thuis langs geweest zijn in de al-Bayaa wijk in de periode na de aanslag – van 13 juli 2015 tot begin oktober 2015 – het weinig waarschijnlijk dat uw naam effectief op een dergelijke lijst stond (CGVS, pg. 19). Verder weet u ook niet welke militie het is die u zoekt. U ‘denkt’ dat het Asaïb Ahl al-Haq is, maar ook hierover heeft u geen zekerheid (CGVS, pg. 18). Het Commissariaat-generaal moet dan ook vaststellen dat er geen enkele concrete aanwijzing is dat u momenteel geïdende zou worden aangezien u niet weet welke militie u zocht, het weinig waarschijnlijk is dat u op die lijst stond aangezien men u nooit bij u thuis is komen zoeken en er geen aanwijzingen zijn dat men u na uw vertrek uit het land nog zou hebben gezocht. U kunt aldus niet aannemelijk kunnen maken dat u bij terugkeer naar Irak geïdende zou worden in het kader van een wraakactie door sjiïeten naar aanleiding van de aanslag in juli 2015.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Waar hij heden beweert dat zijn vriend hem met zekerheid kon bevestigen dat zijn naam op de kwetsbare lijst stond, dient immers te worden vastgesteld dat dit geen steun vindt in het administratief dossier en in strijd is met zijn gezegden bij het CGVS. Uit deze gezegden blijkt duidelijk dat zijn vriend hierover geen zekerheid had en dit slechts vermoedde (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.18). Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid. Deze vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij niet dienstig worden aangevochten, onverminderd overeind.

Verzoeker laat voorts uitschijnen dat het loutere gegeven een soenniet van Bagdad te zijn zou volstaan om in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Waar uit de in het verzoekschrift geciteerde en in het administratief dossier opgenomen informatie (map ‘landeninformatie’) blijkt dat de sjiitische milities zich in Irak bezondigen aan bepaalde misbruiken en dat soennieten een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van zulke misbruiken, kan echter worden opgemerkt dat uit deze informatie niet kan worden afgeleid dat de situatie in verzoekers land en regio van herkomst dermate ernstig zou zijn dat deze voor soennieten op zich het risico met zich zou brengen dat zij aldaar ingevolge hun loutere religieuze aanhorigheid en aanwezigheid zouden worden geïdende of vervolgd. Mede gelet op de hoger gedane vaststellingen, zijn er in hoofde van verzoeker voorts geen concrete aanwijzingen dat hij louter omwille van het feit dat hij soenniet is zou worden geïdende in Bagdad. Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

“Bovendien dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat uw ouders in oktober 2015 uit voorzorg naar de soennitische al-Ameriyah wijk te Bagdad verhuisden en dat ze daar geen problemen hebben gekend (CGVS, pg. 4 & 21). Toen u werd gevraagd naar mogelijke problemen in de al-Ameriyah wijk te Bagdad verwees u enkel naar de algemene veiligheidssituatie in Irak en Bagdad, al voegde u er aan toe dat de situatie in al-Ameriyah voor soennieten ‘beter’ is dan elders. U geeft zelf aan dat de sjiitische milities niet in deze wijk kunnen komen omdat het een ‘regio is die beter beschermd is dan andere en het dichtbij de luchthaven is’ (CGVS, pg. 21). U vertelde ook dat de wijk beschermd wordt door het leger (CGVS, pg. 21). Aangezien uw familie na de aanslag op 13 juli 2015 zowel in de al-Bayaa wijk als de al-Ameriyah wijk nooit concrete problemen gekend heeft, wijst het er allerm minst op dat u bij een eventuele terugkeer naar de woning van uw ouders in de soennitische al-Ameriyah wijk in Bagdad geïdende zou worden.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontcrachten. Hij verwijst naar de “*UNHCR Position on Returns to Iraq*” van oktober 2014 doch duidt niet waar dit rapport informatie zou bevatten die zou aantonen dat de wijk van zijn ouders voor soennieten onveilig zou zijn. Verder dateert dit rapport reeds van bijna anderhalf jaar geleden. Na lezing van dit rapport, dient bovendien te worden vastgesteld dat dit geen specifieke informatie inzake de wijk van verzoekers ouders bevat. Waar verzoeker op heden beweert dat de wijk van zijn ouders (voor soennieten) onveilig zou zijn en dat de sjiitische milities er binnen kunnen, dient daarenboven te worden opgemerkt dat dit een loutere miskenning vormt van zijn eerdere gezegden en geen steun vindt in het dossier. Verzoeker gaf eerder duidelijk aan dat de sjiitische milities de wijk van zijn ouders niet binnen kunnen, dat soennieten het aldaar beter hebben dan elders en dat de regio beter wordt beschermd door het leger omdat deze dichtbij de luchthaven ligt. Tevens stelde hij dat zijn familieleden aldaar nooit concrete problemen hebben gekend. Bijgevolg toont verzoeker geenszins *in concreto* aan dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd ingevolge zijn religie.

De neergelegde documenten (administratief dossier, map ‘documenten’) kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map ‘landeninformatie’) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Geen van de partijen betwist in dit kader dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit de informatie zoals toegevoegd aan het administratief dossier (map ‘landeninformatie’) blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer telt iets meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. In 2015 (tot en met 3 september 2015) vonden er in Bagdad (stad en provincie) 31 aanslagen plaats in vergelijking met 48 aanslagen in 2013 en 59 aanslagen in 2014. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is veranderd. Er vinden minder

gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders plaats, doch wel frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS en dat er geen aanwijzingen zijn dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert in Irak, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

Dienaangaande blijkt uit de voormelde landeninformatie dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De scholen zijn open (het schoolbezoek blijft stabiel sinds 2006) en er is gezondheidszorg, al staat deze (zwaar) onder druk. Het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod werd in Bagdad verder opgeheven. Tijdens de ramadan bleven de restaurants 's nachts voor het eerst weer open, de verkeerswegen blijven open, de internationale luchthaven is operationeel en de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen is verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven bovendien aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde landeninformatie dat er zich ongeveer een half miljoen binnenlandse vluchtelingen bevinden die voor ongeveer de helft in een gastgezin verblijven. De Bagdadis zelf zijn niet massaal gevlucht. Vanuit België is het aantal personen dat vrijwillig terugkeert naar Bagdad bovendien fors gestegen. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij in hun stad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Deze vaststelling vindt bovendien bevestiging in de reeds hoger aangehaalde gezegden van verzoeker waaruit blijkt dat zich nog verschillende van zijn naaste familieleden in Bagdad bevinden en dat zij er geen ernstige (al dan niet aan de veiligheidssituatie gerelateerde) problemen kennen.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door verzoeker aangehaalde informatie kan aan het voorgaande geen afbreuk doen. Waar hij verwijst naar de *“UNHCR Position on Returns to Iraq”* van oktober 2014, dient te worden opgemerkt dat de hierin geuite vraag om Iraakse staatsburgers niet gedwongen terug te sturen naar hun land van herkomst hoofdzakelijk kadert in het licht van het weigeren van internationale bescherming op basis van een intern hervestigingsalternatief. Verder wordt in voormelde informatie in punt 27 gesteld: *“(...) When, in the context of the adjudication of an individual case of a person originating from Iraq, 1951 Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments¹¹⁴ or complementary forms of protection¹¹⁵ are likely to apply (...)”*. Aldus wordt hierin niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Iraakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Met de inhoud van voormeld

standpunt van UNHCR, dat overigens reeds dateert van bijna anderhalf jaar geleden, wordt in voormelde landeninformatie en in de bestreden beslissing bovendien terdege rekening gehouden.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS